

ROMANIA

DOSAR NR.2448/ 2004

CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Sentința civilă nr.3401

Ședința publică la 14.12.2004

Curtea compusă din:

PRESEDINTE GABRIELA BOGASIU

GREFIER MARIANA CUCU

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ, formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România-Comitetul Helsinki, în contradictoriu cu pârții Ministerul Justiției și Cristian Diaconescu-Ministrul Justiției.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 07.12.2004, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen, care face parte integrantă din această sentință, când Curtea avînd nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise a amînat pronunțarea la data de 14.12.2004, cînd a pronunțat următoarea hotărîre:

CURTEA

Deliberând, conform art.256 Cod procedură civilă, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București la data de 26.07.2004, reclamanta Asociația pentru Apărarea drepturilor omului în România - Comitetul Helsinki (APADOR – CH) a chemat în judecată pe pârții Ministerul Justiției, Guvernul României, Cristian Diaconescu - Ministerul Justiției și Adrian Năstase – Primul Ministru, solicitând ca prin hotărârea ce va fi pronunțată să se dispună toate măsurile necesare pentru repararea și restabilirea drepturilor prevăzute de Legea nr.52/2003, de a fi consultați și de participa efectiv la elaborarea proiectului de lege privind executarea pedepselor, măsuri care trebuie să includă:

- anularea actului administrativ ilegal prin care Ministerul Justiției a transmis la Guvern proiectul legii privind executarea pedepselor, cu încălcarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.52/2003 și anularea tuturor

actelor și operațiunilor administrative care au stat la bază sau au fost consecința acestui act administrativ ilegal;

- anularea actului administrativ ilegal și a adresei nr. E 179/18.05.2004, prin care Guvernul României a transmis la Parlament proiectul legii privind executarea pedepselor, precum și anularea tuturor actelor și operațiunilor administrative care au stat la bază sau au fost consecința acestui act administrativ ilegal.

- obligarea Ministerului Justiției și a Guvernului României să reia procedura de elaborare a proiectului de Lege privind executarea pedepselor, cu respectarea dreptului garantat de art.6 din Legea nr.52/2003;

- obligarea celor două autorități pârâte să efectueze o anchetă administrativă pentru identificarea și sancționarea tuturor persoanelor care au încălcat în acest caz Legea nr.52/2003, în temeiul art.14 din lege;

- obligarea pârâților , în solidar , la plata de daune materiale în cuantum de 16.000 lei;

- obligarea pârâților, în solidar , la plata de daune morale în cuantum de 50.000.000 lei;

- obligarea pârâților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în data de 7 mai 2004 , pe site-ul Ministerului Justiției a fost publicat un anunț referitor la elaborarea proiectului legii privind executarea pedepselor , însoțit de textul acestui proiect, cu mențiunea că observațiile și propunerile privind proiectul pot fi transmise , în scris, în termen de 10 zile , pe adresa Ministerului Justiției.

La data de 17 mai 2004 , reclamanta a depus la Ministerul Justiției un material scris cuprinzând observațiile și propunerile sale, dar ulterior a constatat că proiectul se afla deja la Guvern în data de 14 mai 2004, fiind adoptat în ședința de la acea dată și trimis , prin adresa nr.E 179/18 mai 2004, la Senat , unde a fost înregistrat cu nr. L 368/19.05.2004.

Reclamanta a mai arătat că procedând astfel, Ministerul Justiției a încălcat termenele și procedura prevăzute de art.6 din Legea nr.52/2003 pentru faza elaborării actelor normative , iar Guvernul deși are în subordine ministerele, conform art.115 alin.1 din Constituția României , nu a verificat respectarea prevederilor Legii nr.52/2003.

Această conduită a pârâților a avut, în opinia reclamantei , consecința de a împiedica realizarea scopului Legea nr.52/2003, eliminând participarea cetățenilor și asociațiilor la faza elaborării proiectului actului normativ , în condițiile în care aplicarea Legii nr.52/2003 privind transparența decizională constituie o preocupare a Comisiei Europene și un criteriu pentru aderarea țării la structurile europene. Respectarea dreptului garantat de Legea nr.52/2003, de a participa la elaborarea proiectului Legii executării pedepselor , ar fi asigurată numai prin anularea

actelor administrative nelegale emise de pârâți și refacerea procedurii prevăzute de aceeași lege pentru elaborarea proiectului menționat.

Pe de altă parte, reclamanta a arătat că a îndeplinit procedura prealabilă administrativă atât față de Ministerul Justiției, cât și față de Guvernul României, primind de la Ministerul Justiției răspuns nefavorabil prin adresa nr.39065/II/2004 din 22 iunie 2004, iar de la Guvernul României numai o adresă (nr.356 – II din 6 iulie 2004) prin care i-a comunicat că a fost cerut punctul de vedere al Ministerului Justiției, ceea ce echivalează cu o nerezolvare a reclamației administrative.

În ceea ce privește daunele materiale și morale, reclamanta a arătat că prejudiciul material constă în contravaloarea fișelor care conțineau observații cu privire la proiectul legii executării pedepselor, iar prejudiciul moral a fost creat prin împiedicarea reclamantei de a participa la elaborarea proiectului legii. Acest prejudiciu moral poate fi dovedit prin prezumții, conform art.1170 Cod civil, impunerea unei alte probațiuni, imposibil de realizat, constituind o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut în art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art.13 din legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 26.08.2004, pârâțul Adrian Năstase – Primul ministru a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive cu motivarea că din interpretarea sistematică a prevederilor art.107 din Constituția României, a normelor cuprinse în Legea nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor și a prevederilor Legii nr.52/2003, care reglementează doar în sarcina autorității inițiatoare a proiectului de act normativ, obligații privind participarea cetățenilor și asociațiilor legal constituite în procesul de elaborare a actelor normative, reiese că Primul ministru, potrivit atribuțiilor sale, nu i-a încălcat reclamantei nici un drept prevăzut de lege.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâțul a arătat că proiectul legii privind executarea pedepselor a fost înaintat Senatului României, în vederea adoptării în procedură de urgență, potrivit art.76 alin.(3) din Constituția României, astfel încât, așa cum prevede art.6 alin.9 din Legea nr.52/2003, nu mai era obligatorie procedura prevăzută de art.6 alin. (1) – (8) din același act normativ.

De asemenea, pârâțul a arătat că potrivit adresei nr. 39065/II/22.06.2004, a Ministerului Justiției, observațiile și propunerile reclamantei au fost înregistrate sub nr.1293/17.05.2004, urmând a fi avute în vedere la dezbaterile parlamentare asupra proiectului.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 26.08.2004 , pârâtul Guvernul României a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive , arătând că Legea nr.52/2003 stabilește o serie de obligații privind participarea cetățenilor și asociațiilor legal constituite doar în sarcina autorității inițiatoare a proiectului de act normativ , astfel încât, având în vedere rolul și competențele Guvernului , așa cum reies din prevederile art.102 alin.81) din Constituție și ale Legii nr.90/2002, acest pârât nu i-a încălcat reclamantei nici un drept prevăzut de Legea nr.52/2003.

Pârâtul Guvernul României a invocat și inadmisibilitatea capătului de cerere privind anularea actului administrativ și a adresei E 179/8.05.2004 , prin care a transmis la Parlament proiectul legii privind executarea pedepselor.

În motivarea acestei excepții , pârâtul a arătat că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile legii contenciosului administrativ, întrucât , pe de o parte , adresa nr.E 179/18.05.2004 nu este un act administrativ , ci o operație tehnico – materială , iar pe de altă parte actul de transmitere a proiectului de lege către Parlament , dacă ar fi considerat act administrativ , ar fi exceptat de la controlul judecătoresc în temeiul art.126 alin.(6) din Constituția României și art.2 lit. a) din legea nr.29/1990.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 21.09.2004 , pârâtul Ministerul Justiției a arătat , în esență , că proiectul Legii privind executarea pedepselor a fost adoptat în procedură de urgență , conform art.74 alin.3 din Constituția României , motiv pentru care , în temeiul art. 6 alin.9 din Legea nr.52/2003, nu mai era necesară parcurgerea procedurii prevăzute de alin. 1 – 8 din articolul menționat.

În acest sens , pârâtul a mai arătat că potrivit art.107 alin.3 din regulamentul Camerei Deputaților , proiectele de lege referitoare la armonizarea legislației României cu cea a Uniunii Europene , categorie din care a făcut parte și proiectul în discuție , se supun de drept aprobării în procedură de urgență.

Excepțiile invocate de pârâtii Guvernul României și Primul Ministru au fost admise prin încheierea de ședință din data de 28.09.2004, pentru motivele arătate în încheiere, conform art.268 alin.4 Cod procedură civilă.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri, în cadrul căreia pârâtul Ministerul Justiției a depus la dosar documentația întocmită în procesul de elaborare a proiectului Legii privind executarea pedepselor.

Analizând înscrisurile depuse la dosar în raport d prevederile legale incidente în cauză , Curtea constată că reclamanta s-a adresat instanței de contencios administrativ în temeiul art. 13 din Legea nr.52/2003 ,

considerându-se vătămată în drepturile sale, prevăzute de această lege , prin nerespectarea, de către Ministerul Justiției , a procedurii prevăzute de art.6 din Legea nr.52/2003 la elaborarea proiectului Legii privind executarea pedepselor.

Este adevărat că anunțul referitor la elaborarea acestui proiect, adus la cunoștință publică pe site-ul Ministerului Justiției în data de 7 mai 2004, în temeiul art.6 alin.1 – 2 din Legea nr.52/2003, a menționat că observațiile și propunerile pot fi transmise în termen de 10 zile , perioada minimă prevăzută de alineatul 4 al aceluiași articol, iar la data de 14.05.2004 proiectul era deja supus aprobării Guvernului .

Art.6 alin.9 din Legea nr.52/2003 prevede însă că, în cazul reglementării unei situații care , din cauza circumstanțelor sale excepționale , impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare.

În temeiul art.76 alin.3 din Constituția României ,la cererea Guvernului sau din proprie inițiativă , Parlamentul poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative cu procedură de urgență , stabilită potrivit regulamentului fiecărei camere.

Înscriindu-se în procesul de armonizare a legislației României cu legislația Uniunii Europene, proiectul Legii privind executarea pedepsei a fost înaintat de către Guvernul României, Senatului României, cu procedură de urgență , conform adresei nr.E 179/17.05.2004, în baza hotărârii de Guvern adoptate în acest sens în ședința din 14.05.2004.

Împrejurarea respectivă a fost adusă și la cunoștința Ministerului Justiției , prin secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul , conform adresei nr.4012/DRP din 18.05.2004 a Guvernului României – Departamentul pentru relația cu Parlamentul .

În aceste condiții , nu poate fi reținută o vătămare a drepturilor reclamantei, printr-o decizie administrativă nelegală, în sensul art.13 din Legea nr.52/2003, cu trimitere la prevederile Legii contenciosului administrativ, vătămare care să poată fi reparată prin daune materiale și morale și care să atragă răspunderea disciplinară în condițiile art.14 din legea nr.52/2003.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept menționate , Curtea va respinge acțiunea formulată în temeiul art.13 din Legea nr.52/2003 , ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki cu sediul în București,

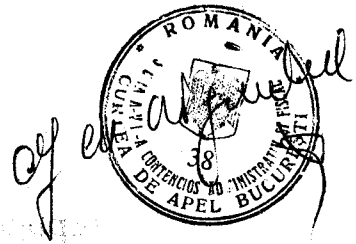
str. Nicolae Tonitza nr.8, sector 3 în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției și Cristian Diaconescu – Ministrul Justiției cu sediul în București str. Apolodor nr.17, sector 5 , ca nefondată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 14 decembrie 2004.

PRESEDINTE,
Gabriela Bogasiu

GREFIER,
Mariana Cucu

Red.GB
Dact.IT/ 5 ex.
7.02.2005

REȘIND ȘTIINȚĂ ȘI ÎNTR-UN
COMITAT DE REZOLUȚIE
REȘIND ȘTIINȚĂ ȘI ÎNTR-UN
COMITAT DE REZOLUȚIE